

[Gade]

ner, at fiskeriministeren holder med havfiskerne og specielt industridelen af havfiskerne. Jamen det gør SF ikke, og det skal vi have frem i lyset. Det skal vi have en diskussion om her. Det, vi mangler, er en planlægning for det her område.

Jeg kan forstå, at ministeren mener, vi har overkapacitet. Hvor stor er den? Er det 10 pct.s overkapacitet? Hvordan får ministeren med denne lovgivning kapaciteten sat ned, så vi sikrer, at de mennesker, der har erhvervet, har bådene, kan leve af det og får et rimeligt udkomme? Det er dér, det kikser, og det er dér, lovforslaget ikke er godt nok.

Jeg sætter i nogen grad min lid til, at vi får årlige redegørelser, hvor vi kan fortsætte denne diskussion, og med hensyn til de gode ting, der kom ind i loven om det kystnære fiskeri, og som i høj grad kom ind på initiativ af Det Radikale Venstre, sætter jeg også min lid til, at den linje kan blive styrket.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Det er regeringens holdning, og det er holdningen hos et bredt flertal i denne sal, altså undtagen SF, at fiskeriets organisationer direkte skal impliceres i administrationen af kapacitetstilpasningen.

Det er underligt at høre, at hr. Gade mener, at retningslinjerne for denne tilpasning skal fastlægges her i Folketinget, og at organisationerne altså så må rette sig efter det. Vores holdning er, at det er organisationerne, der skal administrere, der skal lægge op til de beslutninger, der skal træffes på dette område. Derved opnår man langt de bedste og mest forståelige resultater.

Jeg ved ikke, hvad det er, der skal frem i lyset vedrørende retningslinjer for nytilgang til fiskerflåden. Som sagt er der udstedt en bekendtgørelse, der fastsætter reglerne for tilpasningen, for kapacitetsreguleringen, og det fungerer ganske glimrende. Det mener organisationerne, og det mener også et stort flertal her i Folketinget – heldigvis.

Jeg skal endnu en gang understrege, at Dansk Fiskeriforenings synspunkter om de små bådes stærke placering i dansk fiskeri er stærkt placeret i dette lovforslag, hvad hr. Larsen-Ledet var inde på.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Endnu en kort bemærkning til hr. Gade.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Problemet er, at hvis ikke vi foretager en klar prioritering af udviklingen i kapaciteten, går strukturudviklingen sin skæve gang, ligesom vi har set det i landbruget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KRF) mod 22 (SF, FP og VS).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven. (Lån til ejere af en del af en ejendom m.v.).

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 15/1 87. Første behandling 30/1 87. Betænkning 2/4 87. Anden behandling 7/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aase Olesen (RV):

I forbindelse med kommunaludvalgets behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven har Justitsministeriet sendt et notat af 26. marts 1987 til udvalget vedrørende et spørgsmål om vurderingen af ugifte samboende i kollektiver og deres behandling i relation til dette lovforslag. Jeg citerer et afsnit af notatet:

»I spørgsmålet er specielt anmodet om en vurdering af ugifte samboende i kollektiver. Som anført ovenfor under pkt. 1 og 2 omfatter husstandsbegrebet i lovens § 1, stk. 5, en samejer (delejer), samejerens ægtefælle, hjem-

[Aase Olesen]

meværende børn og alle andre, der har fast ophold i boligen uden at være logerende.«

Senere i notatet står der:

»De foreslåede regler medfører herefter, at såfremt blot én af samejerne opfylder lånebetingelserne i § 1, eventuelt gennem ægtefælle, vil den låneberettigede kunne optage lån til betaling af de ejendomsskatter, der vedrører dennes andel af ejendommen, tillige med den andel eller de andele, der ejes af andre personer i kollektivet, som efter en konkret fortolkning tilhører husstanden.«

Jeg vil gerne spørge regeringen: har det virkelig været regeringens mening, at alle delejere i et kollektiv skal kunne få lån til ejendomsskatter og dermed i praksis få ejendomsskatterne indefrosset?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er rigtigt, som fru Aase Olesen siger, at Justitsministeriet har givet et fortolkningsbidrag til den bestemmelse, der blev omtalt, nemlig bestemmelsen i § 1, det nye stk. 5.

Udgangspunktet for denne lovfortolkning er selvfølgelig dels selve formuleringen af bestemmelsen, dels det, der står i bemærkningerne til lovforslaget:

»Til husstanden medregnes delejerens ægtefælle, hjemmenværende børn og andre, der har fast ophold i boligen uden at være logerende. Hvis en ejendom er i særeje mellem to, der samlever papirløst, vil således én af parterne, der opfylder lånebetingelserne, kunne optage lån til betaling af de samlede ejendomsskatter.«

Som det fremgår af dette, er det altså ikke alle, der bor sammen i en ejendom, der er omfattet af reglen. Det gælder f.eks. ikke logerende.

Når fru Aase Olesen spørger, om det kan omfatte andre personer, altså flere end de to voksne anpartshavere, hvilket har været hele hensigten og meningen med bestemmelsen, må jeg sige, at det kan det. Efter en almindelig lovfortolkning må man sige, at det kan omfatte flere.

Der kan tænkes tilfælde, hvor flere voksne, der hver ejer en anpart, må siges at høre til ansøgerens husstand. Det er altså i fortolkningen af udtrykket »husstand«, at der forlanges en nærmere tilknytning. Det kan ikke være et ganske løst forhold, f.eks. som logerende. Det kan være andre, der må op-

fattes som hørende til husstanden, ud over de to ægtefæller eller søskende. Det kan f.eks. være, at der bor et voksent barn, der så også vil falde ind under bestemmelsen. Også anden familie, svigermoderen f.eks., der bor i huset, kan være omfattet af denne bestemmelse.

Jeg kunne nævne flere eksempler og også ud over det ret fyldige svar, vi har givet, give yderligere oplysninger, men det er selvfølgelig lidt vanskeligere at gøre det i denne form. Det kræver næsten udvalgsbehandling, hvis man skal gå dybere ind i fortolkningen af bestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg ved godt, at det ikke er pænt at drille justitsministeren, men nu oplæste justitsministeren et citat fra bemærkningerne, som man direkte har erkendt er forkert. Der tales i bemærkningerne om »særeje mellem to, der samlever papirløst«. Det ved justitsministeren godt at der ikke er noget der hedder.

Ole Vig Jensen (RV):

Da der tilsyneladende er opstået fortolkningsproblemer i forbindelse med husstands-begrebet, og da justitsministeren her tilkendegiver, at det – af gode grunde – er en vanskelig sag at udrede fuldstændigt her på Folketingets talerstol, skal jeg foreslå, at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har selvsagt ingen vanskeligheder med, at man anvender den mulighed, der er for ved et nyt udvalgsarbejde at få afklaret rækkevidden af en bestemmelse i dette forslag, så meget mindre som der ved ændringsforslaget er sket en udskydelse af ikrafttrædelsen til den 1. juli 1987, det vil sige, at der ingen tidsmæssige problemer er i forbindelse med en eventuel senere vedtagelse end den, der var forudset i dag.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu af hr. Ole Vig Jensen stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

[Anden næstformand]

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven. (Lån til efterlønsmodtagere).

Af Stavad (S) m.fl.

(Fremsat 4/12 86. Første behandling 30/1 87. Betænkning 2/4 87. Anden behandling 7/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da nu lovforslag nr. L 167 er henvist til fornyet behandling i udvalget, skal jeg tilsvarende bede om, at lovforslag nr. L 123, som hele vejen igennem har været behandlet sammen med regeringens forslag, og som omhandler den samme lovgivning, henvises til fornyet udvalgsbehandling, så de to lovforslag fortsat kan følges ad.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu af hr. Stavad stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Ændring af revisionsbestemmelse vedrørende skolefritidsordninger).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 9/10 86. Første behandling 6/11 86. Betænkning 1/4 87. Anden behandling 7/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Efter at Socialdemokratiets ændringsforslag blev nedstemt ved anden behandling af denne sag, skal jeg udtale følgende:

Undervisningsministeren fik i 1984 pålæg om senest i folketingssamlingen 1986-87 at revidere loven om skolefritidsordninger. Det har ministeren forsømt. Ja, han har oven i købet foreslået, at der slet ingen revision skulle ske af ordningen.

Efter aftale med de Radikale – sådan forstår jeg det – har undervisningsministeren nu indvilliget i at revidere ordningen i folketingssamlingen 1989-90. Det mener vi er alt for sent. Det vil alt andet lige betyde, at det dårlige ved 1984-loven vil få lov til at fortsætte en rum tid endnu, og det vil være næsten umuligt at ændre dette på så sent et tidspunkt som i 1989-90.

Vi stillede ved anden behandling forslag om, at revisionen skulle ske i folketingssamlingen 1987-88, og vi stillede en række krav til en sådan revision.

Vi forstår faktisk ikke, at de Radikale kan gå med til den sene revision i 1989-90. Jeg skal tillade mig at henvise til de Radikales eget forslag om et udviklingsprogram for folkeskolen, specielt punkt 1, hvor man nævner, at folkeskolens virksomhed skal omfatte et alsidigt kultur- og fritidstilbud. Det er vi enige med de Radikale i, og så synes jeg, vi skulle se at komme i gang og ikke vente til 1989-90.

Jeg skal meddele, at vi vil undlade at stemme ved lovforslagets tredje behandling.

Ole Vig Jensen (RV):

Hvis Socialdemokratiets holdning alene skulle være bestemt af Det Radikale Venstres forslag til folketingsbeslutning om udvikling af folkeskolen, kunne der være god grund til at støtte det lovforslag, vi har til behandling nu, idet ønsket jo netop er at gøre yderligere erfaringer. Hvis man allerede på nuværende